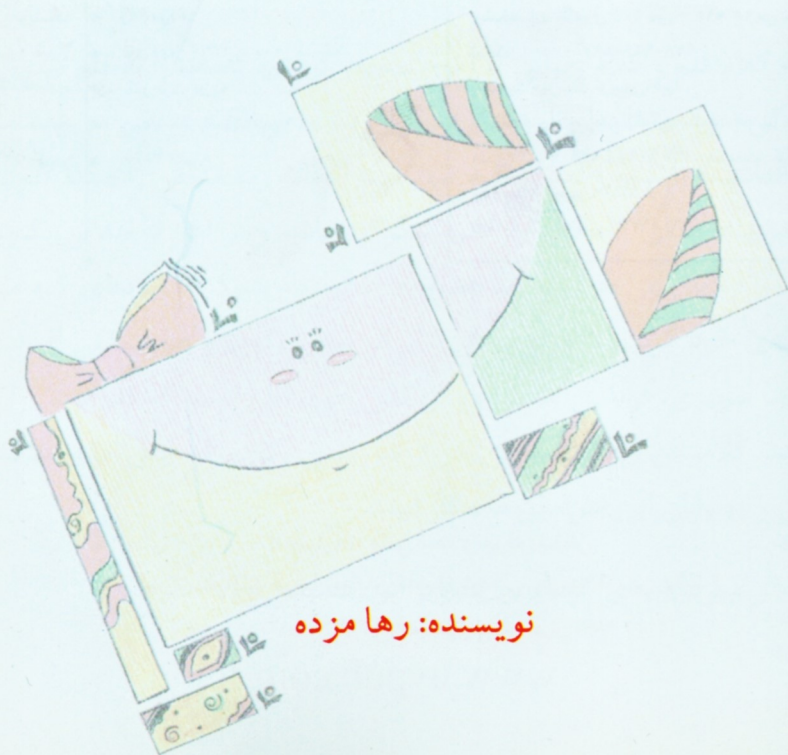

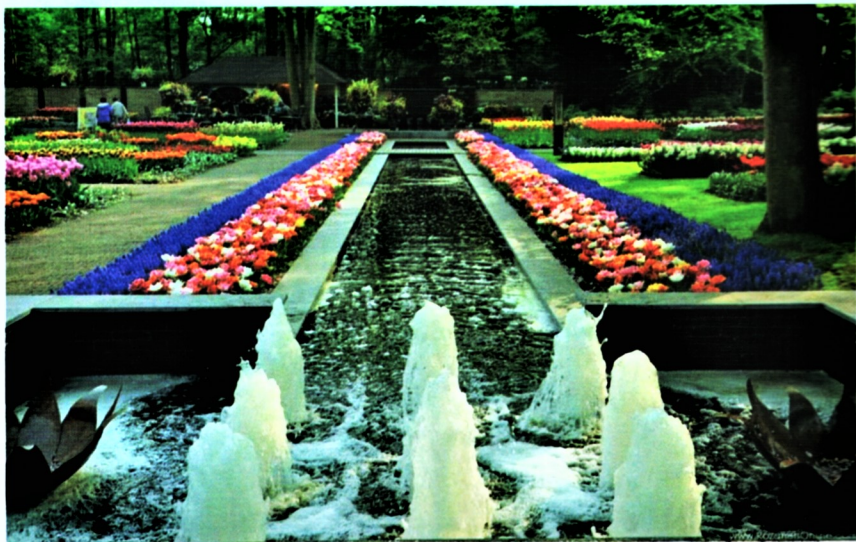
ارمغان کلمات

نویسنده: رها مزده

راز دنیا در این است که: مانند گل لطیف و زیبا، مانند آب زلال و مثل دنیا بزرگ باشی تا همه را در خود جای دهی.

دنیا بسیار زیباست به زیبایی: گلی برای گیاه، میوه‌ای برای درخت و تولد فرزندی برای مادرش.

«به آسمان نگاه می‌کنم دوست دارم پرنورترین ستاره مال من باشد ولی همه دوست دارند که پرنورترین و پررنگ‌ترین ستاره مال آنها باشد».

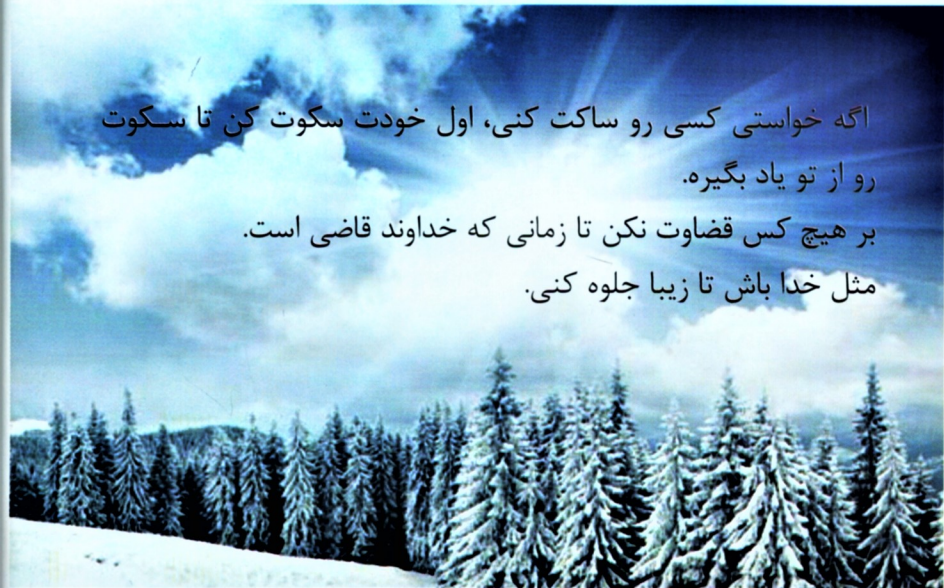
پس بیا تا کم نورترین ستاره را انتخاب کنیم و با ذره ذره‌ی وجودمان و قطره قطره‌ی خونمان آن را پرنور و پررنگ کنیم تا همه او را نیز دوست بدارند.

زندگی سخته؟ تو آسونش کن. زندگی کسل کننده س؟ پس تو جالبش کن. اما اینو بدون زندگی نه سخته، نه کسل کننده و نه زشته. ایراد از خودته که با اخم و تخم نگاهی می کنی پس این بار تو پرده‌ی زشتی رو از روی چشمت کنار بزن تا همه چیز و زیبا ببینی.

زندگی تلخ و بده برای اونایی که زیبایی‌ها و قشنگی‌هاش رو نمی بینن و مته آدمایی که همه جا براشون تاریکه، چشماشون رو روچیزای قشنگ و زیبا بستن و نمی‌خوان باور

داشته باشن که حتی اگه زندگی تلخ و کسل کننده هم باشه، خودشون می‌تونن دنیا رو زیبا کنن اما به شرطی که تلاش کنن. مثله مورچه‌ای که تلاش می‌کرد تا آذوقه‌اش رو از دیوار بالا ببره و هر بار دانه بر زمین می‌افتاد و با هر بار زمین خوردن دانه مورچه امیدوارتر می‌شد و تلاشش رو بیشتر می‌کرد تا به مقصدش برسه و بالاخره هم موفق شد.

اگه خواستی کسی رو ساکت کنی، اول خودت سکوت کن تا سکوت
 رو از تو یاد بگیره.
 بر هیچ کس قضاوت نکن تا زمانی که خداوند قاضی است.
 مثل خدا باش تا زیبا جلوه کنی.

زندگی در کف دستان توست. کافیست به او اشاره کنی تا با نگاهی کوچک
 تدبیرات را با دستان خویش سازی و گر بر او تکیه کنی سقوط خواهی کرد.

